

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק יט, וילך א – ראש השנה ויום כיפור, נצבים וילך

המעלה דוילך (ע"ד יו"כ)	אחדות בפ' נצבים- וילך	בעניני הגוף	ב' דרגות בענין התשובה	ב' דרגות באחדות ישראל בר"ה ויו"כ	ב' דרגות ב"תמליכוני עליכם"	דוג' מיציאה לחירות ביובל	
לפני ה"א – מתעלים למקור חוצבם	("היום" קאי על ר"ה, ולעולם קורין אותו בשבת שלפני ר"ה) אתם נצבים היום כולכם	לאחרי התפלה יש ה"אכלו משמנים ושתו ממתקים", שזה באופן אחר אצל כ"א.	אין וידוי. הזהה מצד עצם הנשמה כמו שהוא מושרש בעצמות. ששם אין מקום לחטאים ואין שייך לדבר על סליחה וכפרה. למע' ממקום של עבריינים ועבירות	אחדותם כמו שהוא בשרש ומקור למעלה. אי"ז חידוש כ"כ לפי שלמע' אין מקום לפירוד (כמו העיגול שאין לו ראש וסוף)	התעוררות התענוג ורצון למלוכה. המלוכה הוא בשרש ומקור הראשון. ונפעל ע"י בני שמושרשים בעצמות.	בר"ה תחלת החירות "לא משתעבדין לאדוניהם" ביום צום כפור יחתמון (גמר ושלימות העבודה)	בראש השנה יכתבון (תחילת העבודה)
למטה, בדרגתם הם. "וילך, וידבר" למקום שהם, אבל לכולם בשווה. עד תומם – מל' תמימות ושלימות, למטה בגילוי בכוחות הפנימיים.	(וילך, כשא"ז מחובר, קורין לפני יו"כ) וילך משה אל כל ישראל. וידבר משה באזני כל קהל ישראל. מצוות הקהל: קהל פי' מציאות חדשה ולא רק צירוף פרטים. ולכן המלך – לב כל קהל ישראל – קורא (ולא לומד) שבזה כולן שוין. ובדומה לזה מצוות כתיבת ס"ת.	עינויי הגוף. בעניני דשביתה והעדר כולם שווין. ובפנימי': להחיותם ברעב שזה כולם בשווה	יום סליחה וכפרה. שרש הנשמה מתגלה למטה, במקום ששייך חטאים. מתירין להתפלל עם העבריינים ודוקא עי"ז נעשו כולם "אגודה אחת"	נתגלה האחדות למטה. עושה מפירוד אחדות, שזהו אחדות האמיתית. דוקא אחדות הפשוטה נותן כח לעשות מפירוד - יחידו של עולם	שלימות בנין המלכות. ענין המלכות מאיר בגילוי למטה.	ביו"כ גמר – ועיקר – היציאה "נפטרין עבדים לבתיהם"	ביום צום כפור יחתמון (גמר ושלימות העבודה)